

Noves constatacions, avenir difícil

written by Pau Miserachs | 30 de desembre de 2017

La Catalunya que ve no és la Catalunya Constituent. El PSC ens acusa d'haver trencat Catalunya i només proposa trobar solucions acordades als problemes de la gent quan sap que Catalunya no té les competències necessàries, ni hi ha gens d'interès d'una política de concòrdia perquè la fractura social i l'enfrontament beneficia la política conservadora espanyola. Els blocs enfrontats existeixen promoguts i impulsats per uns falsos liberals que només pretenen imposar l'imperi de les oligarquies financeres sobre les decisions polítiques.

L'estabilitat institucional i política passa pel retorn de les institucions als legítims posseïdors i la realització d'una política de dignificació de les institucions i el poble de Catalunya, tant residents com de naixença.

Amb l'excusa del 155 ens han intervingut la Generalitat, han començat un saqueig cultural i l'eliminació del català. Des de gener, res de català als jutjats, per començar. La República, la IV de Catalunya, és inexistent en l'ordre jurídic. No consta publicada la seva proclamació en el Diari Oficial de la Generalitat i la bandera espanyola segueix onejant al Palau de la Generalitat. A més, cap reconeixement institucional fins ara i la Unió Europea *oficialment en contra*.

Què ha passat? Què ha fallat? Precipitació? Ingenuïtat? No havien mesurat la força interruptible i repressora de la maquinària de l'Estat? Per què no van parlar clar al poble? Per què no han explicat a la gent el que significava l'aplicació dels programes conservadors espanyols?

Ara comencem doncs un llarg viatge que no ens ha de fer oblidar la governança del present, respectant i fent respectar

els drets humans, la justícia social i la dignitat del poble català i les seves institucions. La nostra força com a poble és l'esperit democràtic i pacífic, el pluralisme i l'opció d'entesa. Tenim capacitat i podem resoldre la incògnita dels pròxims anys.

No estem davant la situació de Troia i el crit d'Enees *Una salus victis nullam sperare salutem*. No ens destruiran per què no poden fer res contra els sentiments i l'ànima catalana. Catalunya seguirà el seu camí amb un esforç sense aturador.

No depenem d'un mal determinisme històric i podem superar les divisions socials artificialment creades. Hem d'alliberar i recuperar la societat que ha entrat en risc de misèria i exclusió.

No es va fer la Constitució del 78 per implantar l'autoritarisme 40 anys després, el mal govern, la desigualtat, la corrupció i la destrucció dels bons costums d'amor per la feina i les llibertats dels catalans.

No donen cap alternativa al referèndum celebrat a Catalunya. La unitat d'Espanya tal com està, sense cap canvi i res més. Cap proposta positiva o per obrir el camí a una entesa política. Tenim cita amb el futur?

Han fet tot el possible per denigrar el procés, amb tota la intransigència de què podien vantar-se. S'ha donat vida a un nou concepte absolutista d'Espanya que ara estenen al País Valencià i a les Balears. Saben que la llei no significa ser un factor de democràcia ni que l'espanyola estigui feta per desenvolupar els drets democràtics dels pobles ibèrics. Dir-se nacionalista català és considerat una expressió d'odi a Espanya. D'on han tret això?

No volen reconèixer que el dret a construir una República catalana és un dret natural d'un poble que ja existia abans de Castella i de les Nacions Unides que avui coneixem. Es nega el dret públic català anterior a la victòria militar del dictador

Franco. El retorn de Tarradellas ja no significa res. Construir regressió com fa M. Rajoy és treballar contra l'estat democràtic. No acceptar ser oposició en un Parlament democràtic i minoria social és demostració de tics dictatorials, caciquisme i esperit feudal.

Han preferit el cinisme, la mentida, l'engany i els silencis forçats, la censura i els processos judicials per demostrar domini. Però no han vençut. El poble ha parlat i no els ha donat la raó. Catalunya vol ser Catalunya, la de tots, *indepes* i no *indepes*. Però s'ha de trobar la forma i solució democràtica comptant amb el vot del poble que és la manera de demostrar la seva opinió avui.

Ara ja sabem que l'anomenada majoria silenciosa no existeix. Fou un invent exagerat i fracassat. Volen donar prevalença a una minoria política monàrquica a la qual s'hi ha apuntat el PSC trencant amb el seu passat republicà. Susana Díaz va dir que "la unidad de España y la igualdad de los españoles son pilares irrenunciables de nuestra convivencia". Ignora o vol ignorar que Catalunya té el dret imprescriptible i irrenunciable a recobrar el seu estat propi arrabassat per l'aliança entre Castella i França del 1702 per fer-se amb la Corona d'Espanya i imposar la monarquia absoluta.

Catalunya està en el dret de reclamar a Anglaterra una indemnització per l'incompliment del Tractat de Gènova de 1705 per la defensa de Catalunya contra l'ocupació francesa. Catalunya està en el seu dret de reclamar indemnització als Estats Units d'Amèrica per no haver consumat la invasió aliada d'Espanya per alliberar-la del totalitarisme franquista que perseguia els republicans i tot el fet català, destruint persones, lleis, institucions i cultura, amb una nova ocupació militar el 1938: el camp de la Bota, Montjuïc, la Presó Model, en són exemples històrics del que va significar la victòria dels nacionals beneïts per una Església ultra conservadora.

Ara la gent catalana tenim l'oportunitat de construir una

democràcia per a tothom, malgrat la situació irregular, anòmala i excepcional que patim. Hem de fer república sense tenir-la. Preparar-nos per quan la tinguem. No hem de deixar de denunciar les mentides dels que volen destruir Catalunya parlant de falsa concòrdia i falsa convivència. Els republicans estem per canviar les coses per la via democràtica.

Posem-nos a construir doncs la Catalunya republicana per avançar en la construcció de la nova casa pairal de tots, fem que ningú pugui prendre decisions per nosaltres i sense nosaltres. Fem Catalunya en la igualtat, la llibertat i la fraternitat. Recuperem el progressisme democràtic.